

Kedves Olvasó!

Főszerkesztőként többrendbeli feladataim vannak, hol hálátlanabbak, hol szimpatikusabbak – esete válogatja. Most az utóbbiak közül van lehetőségem példát említeni. Mondanom sem

kell, hogy mekkora öröm számomra, ha jó tapasztalatokra hívhatom fel a figyelmet. Ezt most hangsúlyozottan meg is teszem, mert jól éreztem magam, amikor egy sor szakdolgozatot bírálhattam, osztályozhattam, s java-

solhattam közlésre lapunkban. Mert dicsérni jó! Követendő példákra a figyelmet felhívni – hasznos dolog. Ezzel szeretnék (József Attilával szólva) „nem középiskolás fokon taní-tani...”

Ajövő marketingszakembereinek írásaiból válogattam néhányat, lapunk ez évi utolsó számába, olyannyira, hogy kiemelt fontosságúnak tartom csokorba gyűjtésüket, amint ezt a címlapon is jelzem: Dolgozatok „évadja”.

Akiemelés nem véletlen, hanem több, reményteljes szakemberjelelt munkájának summázata. Az általam kiválasztott, témájukat tekintve (nyilvánvaló módon) heterogén, de a

gondos feladatvégzés alapján feltétlenül azonos, dicséretes színvonalú írások optimizmusra adnak okot. Így kell (avagy csak ilyen hozzáállással szabad) kezelni egy-egy feladatot, s elérni azt, hogy a hallgatók oktatóikkal „egy sorban” jelenhessenek meg a Marketing & Menedzsment hasábjain. S akkor mi „hárman” – oktatók, hallgatók, no és a főszerkesztő – nem dolgoztunk hiába.

Külön hangsúlyozom azt az igényeséget, amely a dolgozatok cikké történő átszerkesztésében és nem utolsó sorban stílusában kifejezésre jut. Szakmai gondolatokat is lehet olvasmányosan tálalni, ezzel mintegy megszerettetni „a témát”, s lekötöni az olvasót.

Mert első renden magam is csak olvasója voltam az írásoknak, s csak másodjára lényegültem át főszerkesztővé, aki válogat, majd nyomdába adja az arra alkalmasakat.

(Nem ünneprontás: nem mindegyik volt ilyen.)

Az év vége szokásosan a nagy számvetések ideje – meg a közhelyeké. De nem bánom, leírom: tanulni soha nem késő, tanulni mindenkítől lehet. A példákat ezért hoztam, a kiemelt rovatot – szakdolgozatok – ezért állítottam össze. Senkinek ne szegje kedvét, hogy a lap 38. oldalán az immáron állandósult gondjaimat jelzem, szerzőink figyelmébe ajánlva. A követni való, valamint a hibás gyakorlat egyidejű szemléltetése – úgy gondolom – előre vihet.

Minden jót, kellemes ünnepeket és egy boldogabb új esztendőt kívánok mindannyiuknak:

Lantos Antal

